

அ.கந்தசாமி
மலையன் பன்
ரதன்

காபத்தன் பத்தகன்

மே 5 மார்ச் 1893 (2)

காலத்தின் பதிவுகள்

அ.கந்தசாமி
மலையன்பன்
ரதன்

KALATHTHIN PATHIVUGAL

A COLLECTION OF MODERN POEMS

BY
A.KANDASAMY
MALAIYANPAN
RATHAN

FIRST EDITION
JAN 1991

PRICE: \$ 2.00

Design: George R.Ckrhushchev
Cover Design: M.Narayanamoorthy, Montreal,
Canada
Printing: S.C.Remya printing,
Scarborough, Canada
Published By M.Ragunathan
Box 1031, Stn F, Toronto, Ont,
M4Y 2T7, Canada

அறிமுகம்

ஒரு கவிஞனிடத்தில் தான் எத்தனை இதயங்கள்!
ஒவ்வொரு கவிதையும் உயிர்ப்புடன் கூடிய
ஒவ்வொரு இதயம் தானே!

பூக்களை எடுப்பது போன்று துடிக்கும் இதயக்
கவிதைகளேத் தனித்தனியே எடுத்து அடுக்கி வைத்து, அழகு
பார்த்தேன். இதய நாண்கள் மீட்டிய நாதங்களை
செவிமடுத்தேன்.

என்ன அதிசயம்!

அத்தனை கவிதைகளிலிருந்தும் ஒலிப்பது ஒரே
ஆத்மராகம் தான்! வெளிக் தெரியும் வேற்றுமைகள்
யாவும் வெறும் போலிகள். உள் உணர்வால் இக்கவிதைகள்
யாவும் ஒருமைப்பட்டுக் கிடந்து ஒங்காரிக்கின்றன.
வெளிவேஷங்களைக் களைந்து, உணர்வால் ஒன்றித்து நிற்கும்
ஆற்றல், கவி இதயங்களுக்கு மட்டுமே உரிப பண்பு.

மூன்று கவிஞர்களிடத்தும் ஒரே உணர்வு; ஒரே
அதிர்வு; ஒரே நாதம்; இவற்றின் சங்கமத்தில் விளைந்த
அற்புதமான ஒத்திசைவு!

இது எப்படி நிகழ்ந்தது?

எந்த வேற்றுமண்ணில் வாழ்ந்தாலும், இன்னமும்
நாங்கள் சோகம் நிறைந்த எங்கள் சொந்த மண்ணின்
மைந்தர்கள் தான்.

இதுவே இந்த ஒத்திசைவின் உளற்றுக்கண்.

எங்கள் இலக்கியங்களில் தேசிய ஒருமைப்பாடு
மணம் கமழ்ந்த நாட்களும் உண்டு. தேசிய ஒருமைப்பாடு
எமது மண்ணில் ஒரு வறியப்பாதையானமையால் அதனை
ஒட்டிப்பிறந்த ஆக்க இலக்கியங்களும் மங்கிப் போனமை
பழைய கதை. பௌத்த சிங்கள பேரினவாதம்
இன்னல்களுக்கும் அநீதிகளுக்கும் எருவிட்ட போது, எங்கள்
மண்ணில் இளைஞர் தீவிரவாதம் முளைவிட்டது. எழுபதுகளில்
முகை வெடித்து, எண்பதுகளில் மொட்டி விழ்ந்த இளைஞர்

தீவிரவாதம், ஈழத்தமிழ் இலக்கியச் செல்நெறியையும் பாதித்தது. தமிழினத்தின் விடுதலையை வலியுறுத்தி இலக்கியங்கள் தோன்றின. இதற்கு வலிமையுடைய கருவியாக கவிதைகள் பயன்பட்டன. போராளிகள் குழுக்கள் கவிதையையும் ஆயுதமாகக் கையிலேந்திக் கொண்டன. எமது வரலாற்றின் வழி வந்த, போர்க்குணம் மிக்க இலக்கியமாகப் புதுவடிவெடுத்து, எண்பதுகளில் கவிதைகள் மலர்ந்தன.

விடுதலை இயக்கங்களுக்கிடையில் ஏற்பட்ட முரண்பாடுகளின் விளைவாக, இன்று விடுதலை எழுச்சிக் கவிதைகளை விட, விடுதலைப் போராட்டங்களின் எதிர் விளைவுகள் பற்றிக் கவிதை எழுத வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் எமது கவிஞர்களுக்கு. அன்றாம் துன்பங்களை அனுபவித்து அழிந்து கொண்டிருக்கும் மக்களினப்பால் மனபிரங்கி, வாயடைத்து, விக்சித்து நிற்கும் அந்த மக்களின் குரலாக, அவர்களது 'சுனதிலே கண்டு துள்ளும்' மென் இதயங்களின் எதிர்ப்புக் குரலாக இன்று தூர தேசங்களிலிருந்து கவிதைகள் பிறக்கின்றன. இவ்விதமாக எமது இன்றைய சமூகத் தேவையை ஒட்டி, விடுதலைப் போராட்டங்களின் விமர்சன ஹோடுக்களாக வெடித்த கவிதைகள் பல இத்தொகுதியில் முதன்மை பெறுகின்றன.

சொந்த மண்ணில் பாதம் பதித்து நிற்க முடியாது போன நாங்கள் பல்லாயிரக்கணக்கில், நாட்டை விட்டு வெளியேறிப் பாரெங்கும் பரவிப் பரதேசிகளானோம். நாடு விட்டு நாடு வந்து வாழ்ந்தபோதும் "உண்டியும் உடையுமிங்கே, மனக்கருத்தங்கே" என்பது போல், எங்கள் மண்ணிலேயே இன்னமும் மனம் புதைத்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். எமது மக்களின் இன்னல்களை மறந்து சுகபோகங்களில் இங்கு ஈடுபட முடியாது தவிக்கின்றோம். புலம் பெயர்ந்து வாழும் எங்களுக்கு தஞ்சமளித்த புதிய பூமிகளின் கேளிக்கைகளில் மனம் செலுத்த முடியாமல் எம்மினத்தவரின் அவலங்களை எண்ணி வடித்த கண்ணீரால் வரைந்த கவிதைகள் இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றிருக்கும் இன்னொரு வகைப் படைப்புகள்.

வேற்று நாடுகளில் புலம் பெயர்ந்து வாழும் எங்களுக்கு, புகுந்த மண்ணின் வாழ்க்கை முறைகளோடு பூரணமாக ஒன்றிப் போக முடியவில்லை. எமது வாழ்க்கை முறைகளும், பழக்க வழக்கங்களும், எமக்கே உரிய சில முத்திரைக் குணதீசயங்களும் புதிய நாட்டு வாழ்க்கை முறைகளோடு ஒத்தியங்க விடாது எம்மை அந்நியப்படுத்தி வைத்துக் கொண்டுள்ளன. எங்களில் பலரது எதிர்பார்ப்புக்கள் கானல் நீராகி விட்டன. கலாச்சார முரண்பாடுகள் காரணமாக புதிய மண்ணுடன் ஒட்டிக் கொள்ள முடியாத ஓர் அவலநிலையால் ஏற்பட்ட மனப்பாதிப்புகளின் வெளிப்பாடாகப் பிறந்த சில கவிதைகள் இத்தொகுதியில் இடம் பெறும் பிறிதொருவகைக் கவிதைகள்.

இவ்வாறாக எமது சரித்திரத்தின் சுவடுகளாக அமைந்த கவிதைகளைப் பெருமளவில் உள்ளடக்கிய “காலத்தின் பதிவுகள்” எமது சமகாலச் சமூகத்தைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு சாசனம். வெறும் கற்பனைகளில் இருந்து உதித்து மறுகணம் உதிர்ந்து போகும் கனவுகளின் கோவை அல்லாமல், நம்மைச் சூழ உள்ள வாழ்க்கைத் தளங்களின் உண்மைப் படப்பிடிப்பாக, சமூகப் பெறுமதி மிக்க கலைப்படையாக உங்கள் கரங்களில் தவழ விடப்பட்டுள்ளது.

“காலத்தின் பதிவுகள்” தந்த கவிஞர்களுள் ரதன் கவிதைத்துறையில் வளரத்துடிக்கும் ஓர் இளந்தளிர். நல்ல கவிஞராக வேண்டும் என்ற துடிப்பு அவரிடமுள்ள மிகப் பெரிய பலம். மனித வாழ்வின் துளிப்பூக்கான நம்பிக்கை அவரது செய்கைகளிலும் கவிதைகளிலும் உள் உணர்வாக உளறிக் கிடக்க காண்கிறோம்.

“விடியலை நோக்கி

நாங்கள்

எமது மக்கள்

விடிந்தவுடன் நிச்சயம்...”

விட்டு விடுதலையாகி நின்று, இன்பச் சிட்டுக்குருவியுடன், சிறகடித்துச் சுதந்திரமாய் ஒரு நாள் சேர்ந்து பறப்பேன் என்று கட்டியம் கூறும் இவரது

மனவெளியில் நம்பிக்கை வெள்ளி பூத்து மின்னுகின்றது. ரதன் வாழ்ந்த, வாழும் சூழலின் நிகழ்வுகள் பல, அவரது கவி உள்ளத்தில் ஏற்படுத்திய அதிர்வுகளின் வெளிப்பாடாகவே நான் அவரது கவிதைகளைக் காண்கின்றேன். அழகு, காதல் போன்ற உணர்வுகளுக்குள் இடறுண்டு போகக் கூடிய பருவத்தினராக இருந்தும், சமூகப் பிரக்ஞையுடன் கவிதைகளை எழுதும் இவர் எதிர்காலத்தில் ஒரு நல்ல கவிஞராகி விடுவார் என நம்பலாம். ரதன் தனது கவிதைகளுக்கு அளிக்க வேண்டிய அழகுப் பரிமாணங்களைப் பற்றி வாசகர் மனதில் கேள்விகள் எழ இடமுண்டு. காலமும், காலத்தால் அவர் பெறப்போகும் அனுபவமும், கவிதை அழகு பற்றிய பரிச்சயமும் நிச்சயம் அவரைப் பதப்படுத்தித் தரும்.

மலையன்பன் எழுபதுகள் முதல் எழுதி வருபவர். லோகேந்திரலிங்கம் எனும் இயற்பெயருடைய இவர் யாழ்நிணி என்ற பெயரிலும் கவிதைகள் எழுதி வருகின்றார். சொற்களை இனாவகமாகக் கையாண்டு சொற்களுக்கிடையே ஒசைப் பிணைப்பு, ஒத்திசைவு பிசகாமல் கவிதையாக்க முயற்சிப்பவர். எங்கள் மண்ணின் விடிவை ஆவலோடு எதிர்பார்த்து, ஏமாந்து போன மலையன்பனின் ஆதங்கம் அவரது பல கவிதைகளில் விரவிக் கிடக்கின்றது. எழுது இனத்தின் மீது இவருக்கிருக்கும் அதீதப் பற்றுதல் காரணமாக இவரது உணர்வுகள் தீப்பொறியாகச் சில கவிதைகளில் தெறிப்பது தெரிகிறது. மக்கள் விடுதலைக்கு மேலாக மனித நேயத்துக்கு மதிப்பளிக்கும் இவர், உள்ளத்தால் இன்னமும் 'உளரில்' வசித்து வருபவர். மலையன்பன் பிரிவினைகள் நீங்கின் பிரச்சனைகளையும் என்கிறாரா? அல்லது வேலி நகர்த்திக் காணிபிடுங்கி, வெட்டிக் கொத்திச் சண்டையிடும் வேடிக்கை மாந்தரை நையாண்டி செய்கிறாரா? இல்லை, காவல் வேலிகள் தத்துமக்குள் வேற்றுமைகளை வளர்த்து, பிடித்து நிற்கும் வேண்டாத சண்டைகளைச் சாடுகிறாரா?

“வேலிகள் இங்கு

வீடுகளுக்கிடையில் இல்லாததால்

சண்டைகள் நடக்கச் சாத்தியம் இல்லை”

என்ற அடிகளினாடாக கவிஞர் எங்கள் சிந்தனையை பல திசைகளிலும் திருப்பி விடுகின்றாரல்லவா? கற்பனை ஆற்றல் மிக்க இக்கவிஞரின் ஆளுமைக்கு இது போன்ற பல கவிதைகள் ஆதாரம்.

அகந்தசாரி இந்த மூவருள்ளும் மூத்தவர். அறுபதுகளில் இருந்து அவ்வப்போது எழுதி வருபவர். ஒவ்வொரு கவிதையும் அவரது அனுபவ முதிர்ச்சியின் முத்திரை எனலாம். இவரது கவிதைகள் யாவும் கூரிய ஊசிகளாக எமது இதயத்தைக் குத்திக் காயப்படுத்தி விடுகின்றன. எமது சமூகத்தைப் பற்றிய விரிந்த கரிசனத்தின் வாயிலாகக் கிடைத்த ஆழ்ந்த அனுபவப் பிழிவாக வடித் தெடுக்கப் பட்டுள்ள இவரது கவிதைகள் கலாபூர்வமானவை. கவிதையின் கருப்பொருளை, பல பரிமாணங்களில் பொருட் புலப்பாடு ஏற்படுமாறு, நாட்பமாக இவர் படைத்துள்ள பல கவிதைகள், இக்கவிதைக் கொத்துக்கு மெருகூட்டும் முத்துக்கள். உதாரணத்திற்கு

“உங்களில் யாராவது
சமுதாயச் சந்தையின்
சாலை ஓரங்களில்
சட்ட ரீதியாக
விலை போகக் காத்திருக்கும்
ஓர் ஆண்
“விபச்சாரனை”
விலைபேசித் தரமாட்டீர்களா?”

எங்கள் சமுதாயம் ஒரு சந்தை; அங்கு திருமணம் ஒரு வியாபாரம்; அது சட்டரீதியான விபச்சாரம்; அங்கு ஆண் ஓர் அதி ஆடம்பர நுகர்வுப் பண்டம்; வெளிநாடுகளின் எமது தெருச் செல்வங்களுக்கும் தெட்ஷனையோ பல வட்ஷம்; திருமணத்தைத் தீர்மானிப்பது மனம் அல்ல, பணமே; இங்கு ஆண் பணம் பெற்று உடலை விற்கும் “விபச்சாரன்”; ஆரெவரென்றில்லை ஆண் என்றொருவன் போதும்; உங்களில் யாரென்றில்லை எவராவது தரகராய் உதவ முன் வரலாம்..... என்ன? அள்ள அள்ளக் கொடுக்கும் அட்சய பாத்திரமல்லவோ இக்கவிதை! வேறிற்

பழுத்திருக்கும் பலா ஆன இக்கவிஞரை வெளியிலுது தெரிந்து கொள்ளும் காலம் இப்போது தான் கனிந்திருக்கின்றது போலும்!

கவிதை ஆக்கத்தின் போது அழகான ஓசை அமைப்பினூடாக, கவிஞன் தன் மனக்கருத்தினைத் தெளிவுற வெளிக் கொணர முற்படும் போது, கையாளப்படும் உவமை, உருவகம், குறியீடு போன்ற பல உத்திமுறைகள் உரியவாறு பயன்படுத்தப்பட்டு கவிதையின் உயிர்ப்பு சரிவர உணர்த்தப்படுதல் எப்போதும் ஒரு கவிதையை செழுமைப்படுத்தும். மேலாக கவிதை ஒன்று கவைஞர்களுக்கு அளிக்கும் பயன்பாடு மிக முக்கியமானது. வெவ்வேறுபட்ட கவிதா ஆளுமை கொண்ட இம்முன்று கவிஞர்களின் மனப்பதிவுகளின் வெளிப்பாடான “காலத்தின் பதிவுகள்” இவ் இலக்குகளை எய்தியுள்ளதா என்ற வினாவுக்கான விடையைக் கண்டறியும் பொறுப்பினை உங்களிடமே விட்டு விடுகிறேன்.

இந்த அறிமுகம் இம்முன்று கவிஞர்களும் வடித்த கவிதைகளை ஆழ்ந்து அனுபவிக்கப் போகும் உங்களுக்கு அமைத்துத் தரப்பட்ட தலைவாயில் மட்டுமே. அறிமுகமாகக் கூறியவை அனைத்தும் உங்கள் பார்வைக்கும் உடன்பாடு உடையனவாக இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. காரணம் கண்ணாடியில் நான் எனது விரிம்பத்தைத் தான் பார்ப்பது போல் ஒவ்வொருவரும் தத்தமது விரிம்பத்தையே அதனுள் பார்க்க முடியும். கவிதை என்ற கண்ணாடியிலும் ஒவ்வொருவரும் தமக்கே உரிய அனுபவம், அழகுணர்வு என்பவற்றின் அடிப்படையில் பார்க்கும் போது அரிப்பிராயங்கள் வேறுபடலாம். என் அறிமுகம் இத்தொகுப்பிலுள்ள கவிதைகளைப் படித்து அனுபவிக்கப் போகும் உங்களுக்கு, வழிகாட்டியாக வேண்டாம்; வழித்துணையாக இருந்தால், அதுவே போதும்.

க.நவம்

கனடா

டிசம்பர் 09/90

அ.கந்தசாமி

● இது ஒரு யாழ்ப்பாணக் க(வி)தை

● ஈயக்கறை படிந்த

இயக்கங்களின் சிந்தனைக்கு.....

● ஏனென்று ஏன் கேட்டாய்?

● ஸம்பவாமி யுகே யுகே

● கிழக்கில் ஓர் அஸ்தமனம்

● ஒரு தனயனின் கதை

● தாம்பத்யம்

● ஒரு சி.என்.கோபுரமும்

சில மத்திய தீவுகளும்

● தோட்டத்து முல்லைகளும்

தெருவோர விபசாரர்களும்

● மரணித்த மாணுடம்

நாங்கள்
இளந்தளிர்கள்.
வானவில்லை
வளைக்க நினைத்தோம்
வளைத்தும் பார்த்தோம்
அது
ஜனகன் அரண்மனையில்
ஜானகியின் வில்லாக-

அங்கச் சிவப்பு
நிறம் மட்டும்
சிந்தாமல்
சிதறி
அட்சதை
தூவ
எங்கள்
ஏரிகளும்
வாவிகளும்
இன்று
செந்நீர்ச் சகதிகள்

ஆமாம்;

சிவப்பு நிறம்
நெடும் தொலைவு
செல்லுமாமே!
எங்கள்
சரித்திரப் புத்தகத்தின்
சில பக்கங்களால்
மட்டும்
அதை
எப்படித்
தடைப்படுத்த முடிந்தது??

நாயக்கரை படிந்த இயக்கங்களின் சிந்தனைக்கு....

தயவு செய்து
சொல்லுங்கள்

இந்த மானித்தின்
மரணங்கள்
உங்களுக்கு
சம்மதம் தானா?

இறகு இழந்த
ஈசல் கூட்டம் போல்
என் இனத்தோர்
மரவள்ளிப் பாத்தியுள்ளும்
கழிவுநீர் குழிகளிலும்
கால் தெரிய
கை தெரிய
கண்டவற்றை
நாய் பிடுங்க....

சத்தியமாய்ச்
சொல்லுங்கள்

மனித உயிர்கள்
மலினமாய்ப் போனது
உங்களுக்கு
சம்மதம்தானா?

காட்டிக் கொடுப்போரை
கழுவில்
ஏற்றுங்கள்
குள்ளநரிக் கூட்டத்தை
கூண்டோடு
கொழுத்துங்கள்.

துடைக்கப்பட்டும்
சமுதாய ஒட்டடைகள்!

ஆனால்.....

கருத்தால்
கலைந்தோர்க்கும்
உங்களின் போக்கிற்கு
ஓம் என்று சொல்லியே
ஒத்தூத மறுப்போர்க்கும்
ஈயச்சன்னங்களின்
எதிரொலிப்புத் தான்
பதிவா?

மனித உடல்களும்
மாட்டிறைச்சிக்
கடைகளில்
தலை இழந்து தொங்கும்
தோலுரித்த பிண்டங்களும்
உங்களின் நோக்கில்
ஒன்றே தானா?

மன்னித்தல் என்ற
சொல்லை
அணைந்து போன
விளக்கு கம்பங்களின்
அடியிலும்
கடற்கரைப்
புதைமணவிலும்
தொலைத்தே விட்டோமா?

தயவு செய்து
இதயத்தில்
ஈரம்
இன்னும் இருந்தால்
உண்மையைச் சொல்லுங்கள்!

உங்களின் அகராதியில்
மனிதர்கள்
மன்னிக்கப்படுவது
மரணத்தில்
மட்டும் தானா?

ஏனென்று ஏன் கேட்டாய்?

நீ வாழ்ந்தவரை
உன் தோள்களின் மேலே
எத்தனை சிலுவைகள்!

சுமையாய் ஏரியவை சில

விரும்பியே நீயும்
சுமந்தவை பல.

இடுப்பை விட்டிறங்கும்
“களிசானில்” இடக்கையும்;
ஊமல் கங்குகளின் கட்டுக்குள்
மறுகையும்;
எருக்கடகம் தாங்கிய
எண்ணை படாத்தலையுமாய்
“ஆத்தை”யின் பின்னே நீ
அலைந்து திரிந்தபோது

ஏனென்ற கேள்வி எல்லாம்
உன் இதயத்தெழுந்ததுண்டா?

வயலின் வரப்புகளில்
காற்றோடு பறந்து சென்ற
சில கடதாசி “ஒற்றைகள்”
உன் படிப்பின் பாரத்தை
குறைத்திடுமா, என்ன?

படிப்பிற்கும் உனக்கும்
இடையே
பாலமிட முடியா பள்ளம்
ஒன்றுண்டு என்று
சுட்டம்பி சதாசிவம்
சான்றிதழ் தந்தபோது

ஏனென்று கேட்டாயா?
இல்லை!

சுப்பையா வீட்டுச்
 சுருட்டுக் கொட்டி லுக்குள்
 சில வாரகாலம்
 சீலைப்பேன் வாழ்க்கை.
 கைத்துரிதம் உனக்கு
 காணுது என்பதால்
 பாரதக்கதையும்
 பாதியில் நின்றது.

அப்போது தானும்
 ஏனென்று கேட்டாயா?
 இல்லை!

கார் மெக்கானிக்
 கனகுவின் கராச்சில்
 நாயாகிப் பேயாகி
 நசிபட்டாய் சில நாட்கள்.
 கார் கழட்டும்
 சாவிகள் எல்லாம்
 கைகால்களைப்
 பெயர்த்தபோதும்

ஏனென்று கேட்டாயா?
 இல்லை!

முன் வீட்டுக்கமலாவை
 இதயத்தில் சுமந்தாய்
 இரவெல்லாம் நெளிந்தாய்
 பனை ஏறும் சின்னான்
 வட்டுக்குள் இருந்து
 வடலியின் பக்கமாய்
 பார்த்ததன் விளைவு
 கமலாவுக்கும் யாருக்குமோ
 அவசரக் கல்யாணம்.
 ஆளும் மாதத்தில்
 அவளும் ஓர் தாயானாள்!

ஏனென்று கேட்பார்
 இங்கில்லை!

பின்னர்...

உதவாக்கரை என்று
ஊரார் மெச்ச
“அவனுக்கு இப்ப
ஏழரைச்சனி” என்று
அம்மா தேற்ற
கைகளில்
“கிரனேட்டும்”
தோள்களில் ஏகே 47 உம்
தொற்றிக் கொள்ள நீ நிமிர்ந்தாய்!

கிராமத்தின்
பட்டிதொட்டி களிலும்
பள்ளிக்கூட அறைகளிலும்
நீ ஒரு கதாநாயகன்.
ஜேம்ஸ் பொண்டைப் போல்
கால் பரப்பி தலைசரித்து..
கொக்கு குருவி சுடுவது போல்
மனித ஐந்துக்களை
குறிபார்க்காமலேயே சுடுவாயாமே!

நெஞ்சக்குழியே குறி
தவறினால்
நெற்றிப் பொட்டே இலக்கு
என்று உன்
துப்பாக்கிப் புகையில்
ஜனித்திடும் சன்னங்கள்
மனித உடல்களில்
செம்மலர்களைப்
புஷ்பிக்குமாமே!

பூரிசுக் போச்சுதப்பா
எங்கடை
சூழவளநாடு!
எல்லாமே மெத்தச்சரி.

ஆனாலும்.....
 இயக்கத்துக்குள்
 இழுபறியான உன்
 சகபோராளி ஒருவனை
 சுமயம் பார்த்து
 சரிக்கட்டும்படி
 ஆணைகள் வர

அடப்பாவி மகனே
 ஏனென்று கேட்டாயாமே!

உன் துப்பாக்கிச் சனியனுக்கு
 இலக்குத் தானே முக்கியம்
 தாயா, தாரமா,
 தகப்பனா, தமயனா,
 இவையெல்லாம் உனக்கெதற்கு?
 சுடு என்று ஆணை வந்தால்
 சுட்டுத் தள்ளுவது தானே?

எளிய பரதேசி
 ஏனென்று ஏன் கேட்டாய்?

நடந்ததெல்லாம்
 உன் நண்பர்களுக்கு
 நல்லதோர் பாடம்!

இப்போது
 எந்த புதைமணலின்
 பாரத்தை
 சிதைந்த உன்
 எலும்புக்கூடு
 சுமந்து நிற்கிறதோ
 எதற்கும்
 உனக்கும்
 எம்
 வீரவணக்கங்கள்!

ஸம்பவாமி யுகே யுகே

தர்மத்தை
சூது
கௌவுமாம்
தர்மம்
வெல்லுமாம்
மறுபடி.....
மறுபடி.....

இது என்ன
ம்
று
ஏ
பாம்பும்
இ
ற
ங்
கு
ம்
ஏனியுமா?

அதர்மம்
அலைவீசி
அரியனை கண்டால்
ஆண்டவனார்
அவதரிப்பாராம்
அடிக்கடி.....
அடிக்கடி.....

பாரதக் கண்ணன்
பாருக்கு சொன்னது
கோழை போல்
கர்ணனைக்
கொய்திட்ட
தர்மம்!

துரியோதனனின்
தொடையினைப் பிளக்க
துணையாய் போன
கீதா தர்மம்!

இசிகாச இராகவன்
இயற்றிய தர்மம்.
வாலியின் வதத்தில்
ஒண்டி நின்று
ஒரு முகம் மறைத்த
மரத்தடி நிழலில்
ஆழக்குழியில்
நிளப் புதைந்தது

பரத்தையின்
வீட்டினுள்
பத்தினிப்
பூசை போல்
சூதும்+வாதும்
சுவலயம் ஆள
சுற்றேவல்
செய்வது தான்
தர்மம்
என்றாயிற்று?

எங்களுக்கு அதர்மம்
நேரிட்டதென்று
எங்கள் பிள்ளைகள்
தோள் துடித்தெழுந்தனர்
தூப்பாக்கிகள் தூக்கியே
கடத் தொடங்கினர்

கடத் தென்னவோ
பகைவரை நோக்கியே
கருண்டு விழுந்ததோ
என் தமிழ் மக்களே!

இயக்கங்கள் என்ற
பெயரின் பின்னே
இயங்கிய எங்கள்
பின்னேகள் எல்லாம்
தங்கள் தலைகளைத்
தாங்களே சீவினர்

இதற்கும்
தர்மமே
தாரக மந்திரம்

குழ்ச்சியும்
குதும்
கயநலமும்
துணையின்றி
தர்மம்
எங்காவது
தனிவழிச்
சென்றதா?

அதர்மத்தின்
புணர்ச்சியிற்றான்
தர்மம்
கருத்தரித்தால்

ஐயன்மீர்!

அகராதியின்
அர்த்தத்தில்
சிலதை
அகற்றி
எங்களுக்குடனே
அதிகாரம் வேண்டும்.

பொருளழிந்த
சொற்களால்
போதையூட்டும்
சிவ
நாவுகளை
எரிக்க
எமக்கு
எரிதழல் வேண்டும்.

(கிழக்கில் முஸ்லிம் சகோதரர்கள்
படுகொலை செய்யப்பட்டதன் நினைவாக)

கிழக்கிலோர் அஸ்தமனம்

செங்கதீர்கள் இறகு விரிக்க
பூக்கள் இதழ் பிரிக்க
புள்ளினங்கள் பூபாளம் இசைக்க
நாளே நமக்கே என்றொரு
நம்பிக்கை பூப்பதுவும்
கிழக்கின் விடியலில் தான்.

அன்றைய கிழக்கு மட்டும்
ஏன்
அஸ்தமனத்தில்
ஆரம்பமாயிற்று?

நேற்றுவரை
என்றோடு கைசேர்த்து
நடந்தவன் நீ
இன்று
ஈயச்சன்னங்களின்
சிதறலில்
சீறிய புகையின்
இழைகளில்
கலந்து
காணாமல் போனாய்.

போனது
 நீ மட்டும் தான்
 என்றால் புதிய உறவுகளை
 நான் புஷ்பித்துக் கொள்வேன்
 காலகாலமாய்
 நாம்
 கட்டிக் காத்த
 தோழமையும்
 என்னில்
 நீ
 கண்டு வந்த
 நம்பிக்கையும்
 மாவலியின் சுழலோடு
 புதைந்து
 போயிற்றே!

துப்பாக்கி முனையில்
 தொற்றிய உன் உதிரமும்
 கைவிரலில்
 கத்தி கீறி
 சிந்திடும்
 என் இரத்தமும்
 ஒன்றே தான்.

அன்பின் வழியில்
 அல்லாவும் அரணும்
 ஒன்றே தான்.

தொழுகைக்குப் போராய்
 தொடர் பயணம் சென்று விட்டாய்.

இங்கே
 நல்ல இதயங்கள்
 ஒன்றை ஒன்று
 காண
 கைகுலுக்க
 கதை பேச
 மொய்த தலைகுனிந்து
 திரைக்கொன்றாய் செல்கின்றன

காலே விடியலின்பின்
சூரியகிரணங்கள்
எம் வீட்டுச் சுவர்களில்
திட்டுத்திட்டாய்
இரத்தக்கறை பூச

பார்ப்போருக்கெல்லாம்
நாம்
பரிகாசப் பொருளாய்....

மீண்டும்
ஒரு நாள்
வசந்தம் வரலாம்.
இரத்த நிழல்கள்
படராத
நிலாக்காலம்
உனக்கும் எனக்கும்
உலகிற்கும்
பொதுவில்
உதயமாகலாம்

என்றே.....

முகவரி
தேடும்
முகமூடி மனிதர்களாய்
உடல் சுமந்து
உயிர் காக்கின்றோம்.

ஒரு தனயனின் கதை

ஒரு மழை காலப்
பின்னிரவில்

“செல்” வீச்சுக்கடும்
வேட்டதீர்வுகளும்
நிறுத்தப்பட்டு
அமைதிப்புறங்கள்
பறந்து திரிந்ததோர்
மீண்ட வசந்தத்தில்
ஒரு நாள்
என் தந்தை
எல்லா மனிதர்களையும்
போல்
இயல்பாய் இறந்து போனார்

போய் வர
எனக்குப்
“பேப்பர்” இல்லை
கள்ளப் பேப்பரில்
போகலாமென்றாலோ
பொறுப்புப் பொதிகள்,
பல சுமந்து
நெஞ்சில்
வலிவிழந்த
கோழை நான்!

கொள்ளிக்கு
ஒரே பிள்ளை
கட்டாயம்
வருவான் என்று
படுத்த பாயில்
பல நாள்
காத்திருந்து
முதுகில் புண்படர்ந்து
என் தந்தை செத்துப் போனார்

என் கல்லூரி
 நாட்களில்
 “பெறுபேற்றுப்” பத்திரங்களில்
 பதிக்கப்பட்ட
 அந்த உழைப்பாளி மனிதனின்
 பெருவிரல் ரேகைகள்
 படித்த பலருக்கும்
 பரிகாசப் பொருளாக
 ஒருநாள்
 கையெழுத்துப் போடக்
 கற்றுத்தர முனைந்தேன்

“க”னாவும் “அ”னாவும்
 அழகாக வந்தன

மறுநாள்
 வேலையிடத்தோர்
 இயந்திரத்தில்
 சுட்டுவிரலில்
 பாதியைத் தொலைத்துவிட்டு
 கட்டோடு
 வீடு வந்தார்.
 பெருவிரல்
 மட்டும்
 பத்திரமாக இருந்தது
 என் நிப்போட்டுக்களில்
 தந்தையின் கடமை செய்ய

அமைதிப் புறங்கள்
 சிறகடித்ததோர்
 இனியஇளவேனிலில்
 ஒரு நாள்
 என் தந்தை
 இயல்பாய் இறந்து போனார்

அந்த உழைப்பாளியின்
உதிரம்
பல்கலைக்கழகப்
படிக்கட்டுகளில்
பாதம் பதித்த நேரம்;
விவாத மேடைகள்....
நாடக மன்றங்கள் .
கவிதை அரங்குகள்....
முற்போக்கு அணிகள்.....

அவனுடைய
பாஷைகள்
அவருக்குப் பிடிபடவில்லை

ஆனால்
புரிந்திட முடியாப்
பூரிப்பு
அவரிடத்தில்
பன்றிக்கு பல குட்டிகள்
இந்த யானைக்கு
ஒரே கன்று தான்
என்பது போல.....

தன் உரித்தாய்
பிறந்ததை
மட்ட நாரியாக்கி
அந்த குடை நிழலில்
பலர் ஆயிரக்கணக்கில்
அறிவுக்கண்
பெற்றபோது
தன்னைத் தற்குறியாய்
ஆக்கி வைத்த
சமூகத்தை
பழிதீர்த்துக்
கொண்ட திருப்தி
முதுமை பூத்து விட்ட
அவர் முகத்தில்....

ஒரு மழைகாலப்
பின்னிரவில்
தன் ஒரே மகனை
எதிர்பார்த்துக்
காத்திருந்த களைப்பில்
ஒரு நாள்
என் தந்தை
இயல்பாய்
இறந்து போனார்

இறுதிக்கூட மையைத்
தான் செய்யவில்லை
கோயிலுக்குப் போய்
மோட்ச தீபமேற்றி
ஆண்டவன் பெயரில்
ஓர் அர்ச்சனை
செய்வோம் என்றால்
தகப்பன் மரணத்தால்
தனயனுக்கு
பெரும் தீட்டாம்
துடக்காம்
ஆசுமாம்
ஆதலால்
ஆலயக் கதவுகளும்
எனக்கு
மூடப்பட்டு விட்டன.

தாம்பத்தியம்

நானும்
நீயும்
தனித்தனியே
யாகம் செய்கிறோம்!

ஒருவர் வாழ்வுக்காய்
மற்றவர்

நேருக்கு நேர்
சந்திக்கும்
கணங்களில்
இருவர் விழிகளிலும்
அக்கினி ஒழுக
ஆகுதி ஆகுவது
அவரவர்
ஆசைகளும்
ஏக்கங்களும்;

அதுவே

ரத்தமாய்
நினைமாய்
பஸ்பிக்கும்
எலும்புகளாய்...

இரு ஊதுவார்த்திகள்
ஒன்றின்
ககந்தத்திற்கு
மற்றையது
சுடர் மீட்ட

சுவாசித்து
மகிழ்வதென்னவோ
சுற்றமும் சூழலும் தான்!

ஒரு சி.என்.கோபுரமும் சில மத்திய தீவுகளும்

வாரக் கடைசியில்
மூன்று நாட்கள்
நெடிய விடுமுறையாமே!
கூட்டுக்குள் குருவிகள் போல்
வீட்டுக்குள் அடைபடாமல்
வீதி இறங்கி எங்காவது
வெளிச்சம் தேடலாமா?
பாதி சனம் வெளியே தான்
பார்க்கவோ பல இடங்கள்!

என் தாயகத்து மண்ணின்
புதைகுழிகளில்
உதிரத்தின் ஈரம்
இன்னும் உலராதிருக்க;

எம்
வீடுகளின் தகனத்தில்
வீசி எழும் சுவாலைகள்
வானத்தைத் தகித்து
வானவில்லையும்
எரிக்க;

இழப்பதற்கு ஏதுமின்றி
 இலைகளின் நிழலில்
 இடம் தேடி
 மறைந்து
 இன்னும் சில
 குஞ்சுகள்
 ஜீவனோடிருக்க;

கல்யாண ஊர்வலம்
 காணாதோர்க்கும்
 கனா சி ஊர்வலம்
 கட்டாயம் உண்டென்ற
 உரிமையைக் கூட
 இழந்த எம்
 மண்ணில்
 ஊரல் வாழ்வில்
 சிலர்
 உயிர் சுமந்திருக்க;

நான் ஒருவன்
 மட்டும்
 இங்கே
 உல்லாசம் தேடி
 உலா வருவதா?

இன்றைய சி.என். கோபுரத்துள்
 நாளைக்குள்
 ஓர்
 இடி வந்து
 இறங்கி விடாது!

வசந்தத்தின் வலயத்தில்
 வனப்புக் காட்டும்
 மத்திய தீவுகளில்
 இப்போதைக்கு
 நாசகாரிகள்
 எரி ஆம்புகளை
 எறிந்து
 விளையாடாது!

நயாகரா வீழ்ச்சியில்
நேப்பாம் குண்டுகளை
யாரும்
மிதக்க
விட மாட்டார்கள்

என்றோ
ஒரு நாள்
நான் பிறந்த மண்ணில்
எஞ்சிய உயிர்கள்
இடம் தேடி
இனம் தேடி
இங்கோடி
வரலாம்

அக்கணத்தில்
நானும்
கோபுரத்து வனப்பையும்
நீவுகளின் மயக்கத்தையும்
நீர்வீழ்ச்சியின் வியப்புகளையும்
உங்களோடு
பகிர்ந்து கொள்ள
கட்டாயம் வருவேன்.

தோட்டத்து முல்லைகளும் தெருவோர விபச்சாரர்களும்

என் வீட்டுக்
கொல்லையிலே
முற்றிய
முல்லை ஒன்று
மொட்டவிழ்த்துள்ளதாம்!

சென்ற வாரம் தான்
செய்தி வந்தது!

தேன் சொட்டும்
சிறுமலர்
செடியில்
புன்னகைக்க
தகப்பன் நான்
இங்கே
தலையில்
அடித்துக் கொள்கிறேன்.

மலர்ந்த பூவொன்று
மணம் பரப்ப
வேண்டுமெனில்
தாயகத்து மண்ணில்
தகப்பன் தரும்
விலை
ஐந்திற்கும் மேலாம்.
கனடியச் சந்தையிலோ
பத்திற்கும் இருபதிற்கும்
இடையில்
ஏதோ பார்த்துத்
தரவாமாம்!!

நான்
என்ன செய்ய?

உங்களில் யாராவது
சமுதாயச் சந்தையின்
சாலே ஓரங்களில்
சட்டரீதியாக
விலை போகக்
காத்திருக்கும்
ஓர் ஆண்
விபச்சாரனை
விலை
பேசித் தருவீர்களா?

நான்
என்ன செய்ய?

என் தோட்டத்து
முல்லை
ஒன்று
மொட்டு விரித்துள்ளதால்
தகப்பன் நான்
இங்கே
தலையில்
அடித்துக் கொள்கிறேன்!

மரணித்த மானுடம்

என்னுள்
ஏதோ ஒன்று
மரணித்து விட்டது

உங்களைப் போல் தான்
நானும்

அகதியாக
குத்தகை நாட்டில்
குடியுரிமை நாடி...

கம்பிகள் இல்லா
ஒரு வங்கிச்
சிறைச்சாலையில்

மாலே முதல்
காலே வரை....

கனடா தரும்
"ஒவர் ரைமின்"
கூட்டுத் தொகையை
எங்கள் ஊர்
முப்பந்தைந்தால்
பெருக்க
எழும் முப்பரிமாண
உருப்பெருக்கம்
பிணம் தின்னிப்
"பிரேமாக்கள்" போட்ட
பிச்சையிலும் >>

எல்லாவற்றிலும்
உங்களைப் போல் தான்
நானும்

வீடுண்டு
காருண்டு
"கிறடிட்" காட்கள்
பல கைவசம் உண்டு

கைக்கு அ க்கமாய்
அணைத்து
இசை மீட்ட
அழகிய
நங்கையரின்
சுகழம்
உண்டு.

தேவை ஏற்பட்டால்
கத்தலாம்
கழட்டலாம்
கீட்டும் போடலாம்

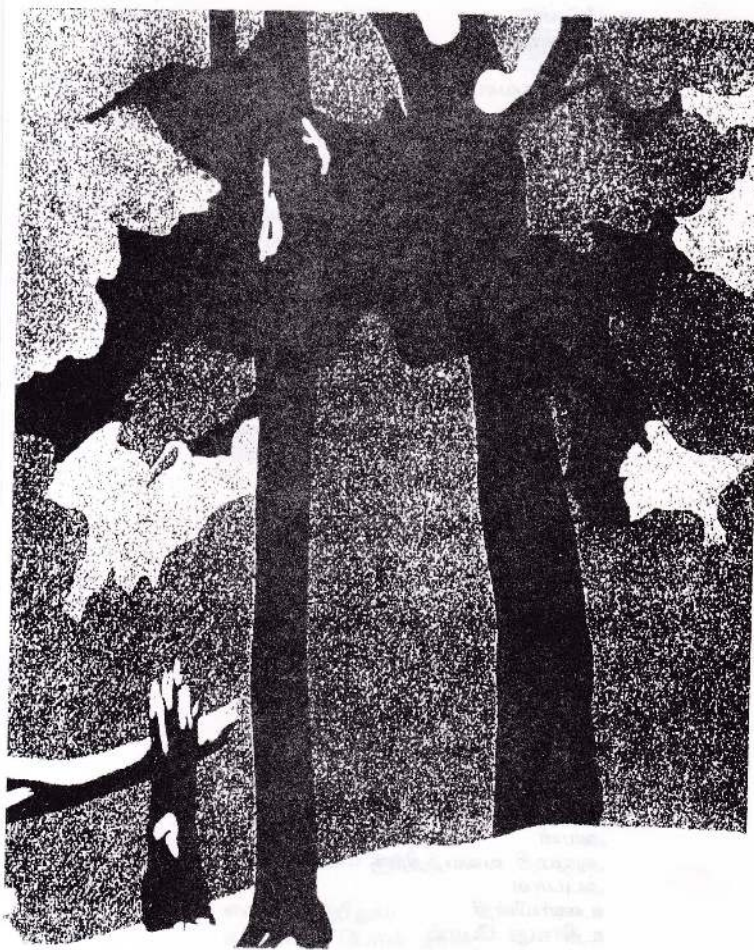
எதையுமே
ஜீரணிக்கும்
கரப்பொத்தான்
சமூகத்தின்
பிரதிநிதி நான்!

உங்களைப் போலவே
நானும்.

குண்டுச்சட்டிக்குள்
நன்றாய்க்
குகிரைச் சவாரியும்
செய்வேன்.

குட்டரோகியின்
உறுப்புகள்
அவன்
அனுமதி வலயத்திற்கு
அப்பால்
உணர்வின்றி
உதிர்வது போல்
என்னுள்ளும்
ஏதோ ஒன்று
எனக்குத் தெரியாமலே
மரணித்து விட்டது!

மலையன்பன்

- சுமைகள்
- குரல் இழந்த குயிலே
- தனித்துவம்
- புதிய கூரையொன்றின் கீழ்
- தாயகத்து மக்களே
- ஏமாந்து போன....
- தணிக்கையாளர்
- குளிர்
- இனி நீ எழு(து)வாய்
- வெற்றுத் துப்பாக்கிகளும்

எங்கள் விடியலும்

சுமைகள்

மொட்டுக்கள்
விரிந்த மலர்கள்
வாடிவிழும்
நிலையில்
வயதைக் கடந்தவைகள்
வரிவரியாய்
அந்த மலைமுகடுகளில்

மட்டமாய் வெட்டிய
செடிகளின் மேல்
தங்கள் கைகளை வேகமாய்
மேயவிடுவதனால்
தம் பட்டினி நீக்கும்
பயன் பெற்றவர்கள்

இரண்டு இலைகளும்
 ஒரு மொட்டும்
 மட்டும்
 முதுகுக் கூடைக்குள்
 வீசுவதை
 கைவிரல்கள் வேகமாய் செய்வன

மீசை வைத்த
 கங்காணிகளின்
 ஆசைப்பார்வைக்குள்ளாகும்
 அவர்களின் மேனியை
 சாக்குகள் மூடி
 பனியையும் பார்வையையும்
 மோக்குவன

வயிற்றில் சிலவேளை
 சிகவைச் சுமந்தாலும்
 முதுகில் சுமைகளை ஏற்றுவதால்
 குடும்பச் சுமைகள்
 இறக்கி வைக்கப்படுகின்றன

மாலைக்கு பிந்திய இருளில்
 மடுவத்தில்
 குழந்தையை அணைத்தபடி
 வீட்டில் காவாற அமர்கையில்
 போதையில் வரும்
 புருஷன் பிடுங்கிச் செல்லும்
 உழைப்பு புண்ணுக்கும்
 மலர்களின் மனதை

(தேயிலைத் தோட்டத்துப் பெண் தொழிலாளர்களைப்
 பற்றி ஒரு சிறுபார்வை இது)

ராஜினி திரணகம நினைவுக் கவிதை

குரல் இழந்த குயிலே

குயிலொன்று
கெருக்கரையில்
குற்றயிராய் கிடந்து
துடிக்கிறது...

தன் குலத்தின் மீதான
கொடுமைகளுக்கெதிராக
குரல் கொடுத்து
கூவி வந்த
அதன் குரல்வளைதான்
அறுக்கப்பட்டதுவோ....

• வானத்தில் பறக்கும்
வாய்ப்புகள் பல கொண்டும்
வட்டமிட்டு திரியும்
வசதிகளைப் பெற்றிருந்தும்
மண் மீது உலாவி
உண்ணைகளை நேசித்ததால்
மிருகங்கள் அதனைக்
கொன்றதுவோ

மிருகங்கள் கூட
 விடுதலையைக் கேட்கையிலே
 உனக்கும் உரியதென
 உரிமையுடன் வந்து
 உன் கீதமிசைத்தாயோ...

உந்தன் உயர்வை
 குரலின் இனிமையினை
 காரியங்கள் ஆற்றும்
 கடும் உழைப்பதனை
 நன்கு அறிந்தவர்கள்
 உன் அருகில் வந்து
 உடலை அசைத்துப் பார்த்து...
 உன் பயணம்
 தொலைவில் சென்று விட்டது

மிருகங்கள் சில
 நாலாபக்கமும்
 சிதறியோடுவதைக் கண்டும்
 வாய் முடி
 மௌனமாய் அழுதுடி
 உன்னை அறிந்தவர்கள்

குயிலின் இழப்பிற்கு
 குரலெழுப்பி அழாவண்ணம்
 மண் மீது உள்ளவரின்
 வாயெல்லாம் பூட்டு
 வரியெல்லாம் மௌனம்
 பேயுலாவும் மண்ணின்
 பொழுதெப்போ விடியும்!

தனித் துவம்

பிறந்த மண்ணை
துறந்து சென்று
அந்திய நாட்டில்
அடைக்கலமாக
எம்பிடம் உள்ள
நெடிமேட் காரணங்கள்
பல.....

உண்மைகளுக்கு
விகிதிலக்களித்தால்
இவைகளில்
எஞ்சுகின்றவை எத்தனையோ.

தொடருகின்ற
துன்பங்களைக் கூட
துறந்து செல்ல
துணியாதவர்களும்
அங்கு
தொடர்ந்து
சீவித்தபடி

நோயுற்ற பெற்றோரை
 பிரிய மனமில்லாதவர்கள்
 விதவைத் தங்கைகளை
 விட்டுச் செல்ல
 விருட்பாதவர்கள்
 அதிக ஊதியம் தருந்
 அரச பதவியில் உள்ளவர்கள்

சிலருக்கு மட்டும்
 பிறந்த மண்ணின் மீது
 பிரியம் அதிகம்

நோயுற்ற பெற்றோரை
 நீண்ட நாளாய்
 காரணப்படுத்திய ஒருவர்
 அவர்களின்
 மறைவுக்குப்பின்னரும்
 வினாவுகின்றவர்களுக்கு
 விபரிக்கின்றார்

“அம்மா அப்பா
 இருந்தாலும்
 அவையளுக்கு
 சொல்லிப் போட்டுப் போகலாம்
 அவை இரண்டு பேருமே
 இல்லாமல் இருக்கேக்கை
 நான்
 ஆரிட்டை சொல்லிப் போட்டு
 வெளிநாட்டுக்கு போறது
 நான் போகல்லே”

புதிய கூரையொன்றின் கீழ்...

உளரில் பெய்த பெருமழைக்கு
ஒதுங்கவேன இங்கு வந்து
புதிய கூரையொன்றுக்குள்
புகுந்து கொண்டவர்கள் நாங்கள்

தாயகத்தில் நாங்கள்
நனைந்து நடுங்கிய
தாங்க முடியாத கொடுமை மழையே
எம்மை இங்கு
தரை இறங்கச் செய்தன
என
தயக்கமின்றி சொல்லுவோம்

எம்மை நனைத்த
கொடுமை மழைகளை
பாட்டியல் ஒன்றில்
காட்டிட்டால்.....
இனவாத அடக்குமுறை
அரசபடைகளின் அச்சுறுத்தல்
தொழில் கிடையாமை
கற்க இடம் இல்லாமை..
இன்னும்...
பாதுகாப்பிற்காக உருவாகிய
பயிர்களே மேயத் தொடங்கிய
வேலிகள் பல....

'தாங்க முடியாத' என்ற
அதுவிலிருந்து
தப்பிக்க முடியாத
தனிப்பிறவிகள் நாங்கள்

இங்கும் எமக்கு
இடர்கள் தொடரும்
தாங்க முடியாத குளிர்..
தாங்க முடியாத வெப்பம்..
தாங்க முடியாத மனக்கவலைகள்...

அடைந்த துன்பங்களோடு
 ஆங்கிலத்தை கற்கலாம்
 என்ற
 அவாவினால் முதலில்
 வீதிகளில் இறங்கி
 பொருட்களையும் வாங்கி
 வீடு வந்து சேர்....
 புத்தியை
 தூஷண வார்த்தைகள்
 சில
 மனதில் தெரிந்தபடி...

பெண்களைப் போன்ற
 அழகான அடிகள்
 எங்களைத் தேடி வந்து
 வசதியாய் வாழ்வுகள்
 என
 சிரித்துப் சொல்லுவன
 நாங்கள் கடந்து
 நாங்கள்
 கமலாம்பாய் இருப்பதை
 இன்னும் அழகான
 கடிதப் பெண்கள்
 அறிவிக்கும் போது
 ஆசிரியைகின்றோம்

உயரின் உயர்வான
 காணிச்சென்னை நாடகத்தை தவிர
 எமது மக்கள் இங்கு
 மற்றெல்லா நாடகத்தையும்
 தினமும் மேடையேற்றுகின்றார்கள்

வேலிகள் இங்கு
 வீடுகளுக்கிடையில் இல்லாததால்
 சென்னைகள் நடக்க
 சாத்தியமில்லை

தாயகத்து மக்களே

வாழ்க்கையை
துயரங்களின் மத்தியில்
தொடரும்
எமது தாயக மக்களே

குண்டு வீச்சுக்களும்
கொடிய விமானங்களின்
இயந்திர இரைச்சல்களும்
அரைவாசி அடைத்து விட்ட
உங்கள் காதுகளை
தொடரும்
பரியும் பட்டினியும்
கூட்டுச் சேர்ந்து
மிகுதியையும் அடைக்கும்
என்பதையும்
உணர்வோம்

குறிப்பிட்ட கால
இடைவெளியில்
இழப்பும்
அழிப்பும்
உங்கு நிகழ்வது
தவிர்க்க முடியாததாகி விட்டது.

இராமாயாணத்தில்
நீங்கள் படித்தது
ஒரு முடி சூட்டு விழாவையும்
ஒரு வனவாசத்தையும் தான்
ஆனால்
உங்கள் மண்ணில்
அடிக்கடி நிகழும்
முடி சூட்டு விழாக்களும்
வனவாசம் செல்லுதலும்
அதிர்ச்சியைத் தந்திருக்கும்
உங்களுக்கு.

சமாதானப் பேச்சுக்கள்
தொடங்கியது பற்றி
பத்திரிகைகள் தான்
செய்திகளை கொண்டு வந்தன
உங்களுக்கு

தலைநகரில்
வானை முட்டும்
உயர்நாடிக் கட்டடங்களில்
பேச்சுக்கள் நிகழ்ந்ததால்
அதன் விபரங்களும்
வான மார்க்கமாகவே
சென்று விட்டன

பேச்சுக்களில்
பங்குகொண்டவர்கள்
ஆகாய மார்க்கமாகவே
அடிக்கடி பயணம் செய்ததால்
தரையில் உள்ள
உங்களுக்கு
வானை முட்டும்
பலனும் கிட்டும்
என
வரைபுகள் கீறப்பட்டன

பென்சிலேக் கையில் வைத்து
புள்ளிகள் போடுவது
துப்பாக்கியைப் பிடித்துக் கொண்டு
எதிரியை அழிப்பது

கடந்த காலங்களில்
நீங்கள் தரிசித்த
இரண்டு வகை
அரசியல்கள் இவை தான்

எமது புள்ளிகளைப் பெற்று
எதிரியைப் பலப்படுத்தி
தங்களுடும் வளர்த்துக் கொண்டவர்கள்
கொண் டுப்பாக்கிகளால்
நண்பர்களைக் கூட அழித்தவர்கள்
எதிரியுடன் உணவுண்டவர்கள்

அரசியலில் இருந்து
ஒதுங்கியிருந்த உங்களுக்கு
பிழைகள் சரியெனவும்
சரிகள் பிழையெனவும்
காட்டப்பட்டன

தேர்தல் காலங்களில்
மேன்கள் அமைத்து
பந்தங்கள் போட்டு
கூட்டம் வைப்பதும்
பின்னர்
பொறாட்ட நேரத்தில்
சேரா உணர்ந்து
கிராமங்கள் அடித்து
உணவுப் பாய்சல் கொடுத்து
அறிவியலுக்கு சம்பந்தமேயில்லாத
இவையெல்லாம் உங்களது
"உயர்வான" பங்களிப்புகள்
என உணர்த்தப்பட்டன

எதுவுமே பேசா நீங்கள்
எதுவுமே பேசாமல்
அழிவதும்
அழுவதும்
இழப்பதும்
உங்களின் தலைவிரி என
சொல்லிக் கொள்வது
எம் காலங்களில் கேட்கிறது

ஆளுமும்
தலைவிரியை மாற்றவல்ல
தகைமை உங்களிடம்
தங்கிக் கிடக்கிறது
தேடி எடுத்திருங்கள்

ஏமாந்து போன....

நால் நிலையமொன்றின் வாசலில்
அவரது அறிமுகம்
அவனுக்கு கிட்டியது

அரசியலில் அவருக்கு
ஈடுபாடு மிகவுண்டு என
அறிமுகம் செய்த
நண்பன் விசேடித்தான்

அரசியலில் தனக்கு
சிறிதார்வம் இருப்பதனை
ஆவலுடன் அவருக்கு
அவனும் சொல்லி வைக்க
வாரமொன்று கழிய
வருமாறு அழைப்பொன்று....

குறிப்பிட்ட இடமொன்றில்
கால் நானைக் கழித்து
கதைகளைப் பரிமாறி
விடை பெறுகையில்
அரசியல் புத்தகங்கள் இவை
என
அவணி ம் தந்து சிலவற்றை
ஆர்வமுட்டி னார்

அடுத்த வாரம்
அரசியல் வகுப்பு
அதற்கு நீரும்
வரணும் என்றார்

கால்கள் தேய
பல மைல நடந்து
இறுதியில்
காடுகள் சூழ்ந்த
நெல்வயல் ஒன்றின்
நடுவில் அமைந்த
ஒலைக்குடி சையை
அவர்கள் அடைந்தனர்

ஐந்து நாட்கள்
அதனுள் அமர்ந்து
பாணும் சம்பலும்
பசிக்கு உண்டு
உலகைச் சுற்றி
நாட்டைச் சுற்றி
அரசியல் பசிக்கு
பட்டம் கற்றனர்

அவனுக்கு
இப்போது மனது நிரம்பியிருந்தது
அந்த
அரசியல் தாபனத்தின்
முழுநேரப் பங்காளி

அவன் என
அவர் பகிரங்கமாக
அறிவிக்க

மூக மாற்றத்திற்கு
அவசியமான
அரசியல் மாற்றம்
தேவையென
அவர்கள் பிரச்சாரம்
செய்தனர்

ஒரு நாள்
அவர்களின் இருப்பிடத்திற்கு
ஆயுதங்கள் சில
வந்து சேர்ந்தன
அரசியலுக்கு துணை
ஆயுதங்களும் கூட
என்றார்கள்

இன்னொரு நாள்
கறுப்புத்துணியால்
கண்கள் கட்டப்பட்டிருந்த
ஒருவனை
அழைத்து வந்தார்கள்

உற்றுப்பார்த்ததில்
உண்மை ஒன்று தெளிவாகியது

ஒன்றாய் உண்டு
ஒன்றாய் உறங்கி
ஒன்றாய் இயங்கி
ஒன்றாய் வளர்ந்த
அயலார்த் தோழன்
அவனது உயர்ந்த உயிர்
இப்போது அவன் கையில்
கைத்துப்பாக்கியொன்றை
இவனிடம் கொடுத்து
அவனைச் கட்சி சொன்னார்கள்

ஏன் என்று இவன் கேட்க
தலைமையின் கட்டளை
கேள்விகள் தவிர்க்க...
என எச்சரிக்கை

அரசியல் மாற்றத்திற்கு
அரசியல் கொலைகளும்
அடிக்கடி திகழும்
என்றார்கள்

பழகிக் கொண்ட கைகள்
நிலோவ்வரை எடுத்தன
அறிவு செறிந்த
அவனது மனப்படையில்
அகளை அழுத்தி
விசையை இயக்கியபோது
"அம்மா" என்ற அலறல்
அவன் மாயிவிருந்து வெளிவர
கரிய குழாய் வழியாக வந்து
கைகளில் படிந்த குருதி
இவனை அழர் செய்தது

கைகளை நீரால்
கழுவிக் கொண்டிருந்த போது
இவன் தீர்மானித்துக் கொண்டான்
"இந்த" அரசியலை உடனே
கைகழுவி விட வேண்டும்

தணிக் கையாளர்

அந்த தரிழ்ப் படத்திற்கு
எனது வீட்டி லுள்
ஒரு தணிக் கையாளர்

கையில் ஒரு
"ரிமோட்டை" வைத்தபடி
படத்தில்
அடிக்கடி தோன்றும்
அரையும் குறையுமான
ஆபாசக் காட்சிகளை
வேகமாய் ஓட விட்டு
காலாய்...
அரைக்காலாய்...
எமக்கு காட்ட...

அந்த
தரிழ்ப் படத்திற்கு
எனது வீட்டி லுள்
ஒரு தணிக் கையாளர்
இயக்குனர்

குளிர்

கந்தரமான
உறக்கத்தை கலைத்து
பனியின் குடு

வெப்பத்தைப் போல
பனியும்
உடலைக் கடுமோ

கலந்து வந்த
இளஞ்சூட்டு நீரில்
ஸ்நானம் முடித்து
தயாராய் இருந்த
தோல் பையை
தோளில் மாட்டுவதற்கு முன்னால்

கூதல் தாங்கும்
கூடுதல் உடைகள்
காவிரி செல்லும்
அந்த உடம்பு

பனியின் தரத்தை
குளிரின் பலத்தை
அறிய தொலைக்காட்சி உதவும்

வெளியில் இறங்கி
பனியோடு போராடி
பஸ்ஸின் ஜன்னலோரம்
சூட்டைத் தரும்
பெட்டி யோடு
சாய்ந்திருந்து
சூட்டை அணைத்து

மாலையில்
வீடு திரும்பும் போது
கனத்த உடைகள் தோல் பையினுள்
பொத்தான் திறந்த சேர்ட்டும்
மயிர் வளர்ந்த
நெஞ்சைக் காட்டும்

இனி நீ எழு(து)வரஃ

நன்பா
அலுவலக சோவகங்களுக்குள்
முகத்தைப் புதைத்தபடி
நீ அமர்ந்திருக்கையில்
சேவகன் ஒருவன்
இக்கடிதத்தை
உன்னிடம் சேர்ப்பிர்ப்பான்

முன்னொல்லாம்
முன்று வரி
அலுவலக கடிதங்களுக்கிணரில்
ஒரு வரி
கவிதைபுறம் எழுதுவாய்
இப்போது
அலுவலக வேலை மட்டும்தான்
உனது
பேணுக்கள் கீழ்க்கொள்ளுந்

நீ அடிக்கடி சொல்லிக் கொள்வாய்
 “எங்கள் கையிலுள்ள
 எழுதும் ஆயுதத்தால்
 இங்கு நடப்பதற்கு
 எதையேனும் செய்வோம்” என்று

அலுவலக நேரத்தில்
 அரைவாசி எழுத்திற்காய்
 அதே இடத்து சம்பளத்தில்
 அரைவாசிப் புத்தகங்களுக்காய்
 எழுதும் இயங்கும்
 நண்பர்களுக்கு
 வயிற்றை நிறைக்கும்
 கால்வாசிச் சம்பளம்
 இப்படியாய் உன் ஆதங்கம்
 எனக்கு தெரிந்த ஒன்று

ஒரு நாள்
 உன் வீட்டில் உண்டான
 வேலிப் பிரச்சனையில்
 நீதிபதியாய் வந்த
 தாடி வைத்த இளைஞனிடம்
 உன் பக்கம் நியாயம் என
 இனங் காட்ட அறிமுகம் செய்தாய்

“தம்பி! நான்
 உங்களுக்காக
 கதை, கவிதை எல்லாம்
 எழுதுகிறேன்
 நான்
 பொய் பேச மாட்டன்

“அந்தக் கவிதைகளைக்
 கொண்டு போய்
 குப்பையிலே போடும் நீர்”

புகையிலை மணக்கும்
 எச்சிலைத் துப்பி
 பகைவனை நோக்கும்
 பாவனை பண்ணி
 நகைப்பும் சிரிப்பும்
 ஏளனம் செய்ய
 ஆவி பறக்கும்
 தேநீர்க் கோப்பையை
 அந்த இளைஞன்
 அவர்களிடமிருந்து
 வாங்கிக் கொண்டான்

சிலையாக நின்ற நீ
 சிறிது நேரத்தில்
 சீறியபடி
 என்னிடம் வந்தாய்

அன்றிலிருந்து
 உனது பேரூ
 எதையும் எழுசி
 வெளியிட மறுத்தது
 எனக்குத் தெரியும்

நண்பா!
 பொய்மைத் தூசிகள்
 உனது மேனியில்
 தொடர்ந்தும் படியாது
 தூரப் போய் விட்டன தானே!
 இனி நீ
 எழுத வேண்டும்
 புதிதாய் பிறக்கும்
 குழந்தைகளுக்காகவேனும்
 உனது
 பேரூக்கள் இயங்கட்டும்

வெற்றுத் துப்பாக்கிகளும் எங்கள் விடியலும்

இதோ!
மீண்டும் எம்மைச்
சூழ வந்து விட்டன
அந்த
துப்பாக்கிச் சனியன்களும்
கரியன் குண்டுகளும்

அண்மையில் தோன்றிய
அமைதியான இடைவெளி
அதில்
பழையதைப் புதிதாய்
பார்க்கத் தொடங்கினோம்

துப்பாக்கி சனியன்களும்
கரியன்களும்...
தூரப் போய் தொலைந்திருக்க.....

இனிய கால்கள்..
இனிய மதியங்கள்...
இனிய மாலைகள்...
இருட்டானாலும்
இனிய இரவுகள்
மீண்டும் மீண்டும்
வந்து போயின

வீதிகள்...
வயல்கள்...
கோயில்கள்....
குளங்கள்...
வாசிகசாலைகள்...
அனைத்தும் நாங்கள்
முன்னரைப் போலவே
உழைக்கவும்..
உலாவவும்...
குளிக்கவும்....
கூடவும்.....

இப்படியாய்
பழையதை புதிதாய்
பார்க்கத் தொடங்கினோம்

முன்னர்
கரிய மேகங்களாய்
எம்மை சூழ்ந்திருந்த
துயரங்கள்
தொல்லைகள்
அவலங்கள்
வறுமை.. வெறுமை
அனைத்தையும் நீக்கி
விடியலை வரவேற்க
ஆயுதங்கள் வேண்டும்
அவசரமாய் வேண்டும்
என்ற
அறிவிப்புகள் வந்தன

ஆயுதங்கள் ஏந்துவதே
மாற்றத்திற்கான வழி
என்ற கவிஞனின் வரிகள்

துப்பாக்கியிலிருந்து தான்
அந்த அதிகாரம் பிறக்கிறது
என்ற அறிஞன் ஒருவனின் அடிகள்
இரண்டும் சேர்ந்து
துப்பாக்கிகளையும்
குண்டுகளையும் மட்டுமே
எமக்கு நியாயப்படுத்தின

எத்தனை ஆண்டுகள்
எத்தனை தடவைகள்
அவை இரண்டும் தனியே
எழுந்தே நின்றன
எதைத் தான் தந்தன

இன்னல்கள் அனைத்தும்
இன்னும் இருக்க
எங்கள் முன்னால்
அழிவுகள் ஆயிரம்
இழப்புகள் கோடி

இடையினில்
இன்னுமொரு கவிதையும்
படித்தோம்

ஏகே 47 ஆயினும்
அறவேனும் அது அற்ற
துப்பாக்கி
வெற்றுத் துப்பாக்கியே என்று

நாங்களோ எதனையும்
நம்பத் தயாராக இல்லை
நவீன துப்பாக்கிகள் பல

நல்லவை நிகழ
 நமக்குதவும்
 வேதனை நீங்கி
 விடியலும் பிறக்கும் என
 நம்பியிருந்தோம்
 கைகள் மாறி
 கைகள் மாறி
 வந்து போன இவையிரண்டும்
 வரங்கள் கொண்டு வருமென இருந்தோம்

இறுதியில் ஒரு நாள்
 எம்மையும்
 எமது துன்பங்களையும்
 தனியே விட்டு
 வெற்றுத் துப்பாக்கிகளும்
 வலிமையற்ற குண்டுகளும்
 தூரப்போயின

எனவே அவை இரண்டும்
 மீண்டும் எம்மிடத்தில்
 வரவே வேண்டாம்
 வரவே வேண்டாம்
 என
 வாய்களால்
 சொல்லிக் கொண்டோம்

எனினும்
 அண்ணாமயில்
 அமைதியைக் கிழித்து
 மீண்டும் எங்களைச்
 சூழ வந்து விட்டன
 அந்த
 துப்பாக்கிச் சனியன்களும்
 கரியன் குண்டுகளும்....

ரதன்

- கனடியத் தமிழன்
- பெண்+சிந்தனை+நாளே
- அ+இ+எ(ன்றும்)
- நிறங்கள்
- புறப்படுவோம் நண்பர்களே
- கிழக்கில்
- சுயநிர்ணயம்
- அவர்களில் ஒருவன்
- விடிந்தவுடன்
- நிதர்சனங்கள்

செய்யுள்

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

பெரிய

கடுங்குளிர் கூதல் காற்று
பணிப்படவம் மீதினில்
பசுபிக் கரையினில்
நிர்வாண மேப்பிள் மரங்கள்

அந்தி வானம்
மெல்ல மெல்ல
மயங்கும்
அந்த இனிய மாலை
பொழுதினிலே
தோளில் மொதிகளுடன்
ஓர் கூட்டம்

அருகில் சென்று
பார்த்தால்
அத்தனையும் போலி
அங்கவீனம்

இவர்களது உள்ளக்கிடக்கையில்
இந்நாட்டின்
முதுகெலும்பு
தாங்கள் என்ற எண்ணம்

அக்கரைக்கோ
இவர்கள் மந்திரிகள்
இக்கரையோ
இவர்களுக்கு பச்சை

சமூக அழுக்குகள்
இவர்களது உடம்பில்
இவர்கள் குளித்தால்
சமுத்திரமும் அழுக்கடையும்

மாசடைந்த வனியினிலே
மூச்சடைக்க காற்றாதி
பருவங்களின் பின்னால்
மறையுதொரு அக்கரை.

பெண்+சிந்தனை+நாளே

கூட்டிய கணக்கினை முடிக்க முன்னை
 உனது கல்வியை முடித்தாய்
 காட்டிய முகத்திற்கு கருத்துக் கூற முன்
 கழுத்தினை நீட்டி விட்டாய்
 நீட்டிய கரங்களுக்குள் நீ முகம் புதைத்தபொழுது
 நீ உன்னையே புதைத்தாய்
 வாட்டிய உணவை வகையறாக்களுடன் கைமணம்
 கமழ உண்டவும் செய்தாய்

நீட்டிய இரவில் உன் களைப்பெல்லாம் மறந்து
 கேட்ட பொழுதெல்லாம் கூடவும் செய்தாய்
 காட்டிய பணத்திற்கு கூட்டியும் கழித்தும்
 கூடவே குடும்பம் நடத்தினாய்
 மீட்டிய ஆசைகளை வளமுணர்ந்து
 வடிகால் போட்டாய்
 வாட்டிய துன்பங்களை விழுத்தவும் முடியாமல்
 நீ மௌனத்தால் வாழ்ந்தாய்

துருவப்பிரதேசத்தில்

துருத்திய கொடுங்குளியில்

கதிரவன் தோன்றாத காலையில்

உழைப்பிற்கு சென்றாய்

கூடுதிரும்பும் பறவை கூட

குடங்கி விடும் உடனேயே நீயோ

வீடு திரும்பியதும் ஓடி ஓடிச் சமைத்தாய்

கட்டி லுக்கு சென்றாலோ நீ

விலை கொடுத்து வாங்கிய ஆண் விபச்சாரன்

ஆந்தை போல் விழித்திருக்கும்- அது

பணமும் வாங்கி உன்

பருவத்தையும் பலி கேட்கும்

முடிய கதவினுள் முடங்கிய நீ

இன்று பணிப்பிரதேசத்தில்

mortgage, சீட்டு கார் வகையறாக்களுக்கு உன்

உழைப்பை முதலீடு செய்தாய்

காலக் கதவுகள் திறந்து விட்டன

உன்னால் இப்புதிய பூமியில்

உனது உழைப்புடன் சிறப்பாக

வாழ முடியும்

உனது உரிமைகள், உனது சுதந்திரத்தை

தொடர்ந்தும்

முடிய கதவினுள் முடக்கப் போகிறாயா?

பெண்ணே சிந்தனை செய்

நாளைய பொழுது உனதாகட்டும்

அ+இ+எ(ன்றும்)

பட்டங்கள் பல பெற்று
சொத்துக்கள் சுகமும் சேர்த்து
திட்டமிட்டு வாழ்வும் நடாத்தி
திராவிட நாடதனில்
திகழ்வுடன் திடகாத்திரமாய்
இருந்த காலமது

பட்டறையில் பலர்
வியர்வை சிந்த
எட்டா இலக்கில்
ஏறுகால்களுடன்
சிட்டாகப் பறந்து
பணம் சேர்க்கும்
பதவிக் காலமது

கட்டிய கால்வாயினுள்
வெட்டியவன் நீர் மொள்ள
எட்டி உதைத்து
எட்டடி தூரத்தில்
கட்டிய கைகளுடன்
தலைவனங்கச் செய்த
காலமது

பட்டகாலம் இதுதான் யானது

ஈட்டிக் குளிரிலும்
 வாட்டிய பனியிலும்
 வெளிச்சம் வரமுன்
 வெளியேறி
 பட்டங்களை மறந்து
 பார்வைகளை கமந்து
 போர்வைகளுக்கு மேல்
 போர்வைகள்.....
 பட்டறையில் பல்லிளிக்க
 பணிபுரியும் காலரிது

சாதிக்குழப்பங்கள்
 சண்டித்தனப் பேச்சுக்கள்
 சீதனச் சேர்ப்புகள்
 சீட்டு ஒழிப்புகள்
 வட்டி, வகையறாக்களுடன்
 வாழும் காலரிது

குனிந்த பொழுதும்
 நிமிர்ந்த பொழுதும்
 "நான்" என்னும்
 அகங்காரம்
 இன்னமும்...
 இன்னமும்.....

நிறங்கள்

வினாடிகள் நிரிடங்களாக
நிரிடங்கள் மணிகளாக
மணிகள் நாட்களாக
நாட்களாக வருடங்களில்
மரணிக்க

வானுயர்ந்த கட்டிடங்கள்,
வேக உளர்திகள், நெடுஞ்சாலைகள்.....
பூக்களின் வண்ணத்தில்
புதிய அனுபவங்கள்.....
விஞ்ஞான எளர்ச்சியில்
விளைவு நாகரீகம்.....

மென்களை பார்த்தேன்
பேதையாக அல்ல
ஆன்களைப் பார்த்தேன்
சுறுசுறுப்பாக.....

அவர்கள்
நான் யார்
உளற்றுக்கண் எங்கே
எங்கிருந்து வருகிறேன்
என்ன கொண்டு வந்தேன்
என்ன செய்யத் தெரியும்
எதுவுமே கேட்கவில்லை

என் தோலைப்
பார்த்தார்கள்
அவர்கள் முகத்தில்
அன்பு தெரிகிறது...
பார்வைத் திரையையும்
மீறி ஓர்
உணர்வு தெரிகிறது
அவ்வுணர்வை
மறக்கவே முடியாது....

எனது பழைய
நாட்கள்
ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன.

மிருகங்களுக்கு
செத்தபின்பும்
இவர்கள்
செலுத்தும் மரியாதை..!
மனிதர்களுையே
மறந்துவிடுகிறார்கள்....

விஞ்ஞானிகளுக்கு
ஓர்
வேண்டுதல்
அவர்கள் நிறத்தை
மாற்றுவதற்கு
அப்பொழுது தான்
எங்கள்
அன்பை
புரிந்து கொள்ளுவார்கள்

புறப்படுவோம் நண்பர்களே

ஐயா பசிக்குது
அம்மா பசிக்குது
தாயே பசிக்குது

புத்திஜீவிகளே
எமக்கு
உதவி
உங்களிடம்
ஏதாவது
உள்ளதா

சித்தாந்த உதிரிகளே
உங்களுக்கு
ஏதாவது
தோன்றுகிறதா.

தனி ஒருவனுக்கு
உணரவில்லையெனில்
இந்த ஹெகத்தினை அழித்திடுவோம்
இது உதட்டளவில்
மட்டுமே ஒட்டிக் கொண்டது

வறட்டு வேதாந்தங்கள்
நடைமுறைக்கு உதவாத தத்துவங்கள்
எழுத்திலுள்ள கூற்றுக்கள்

இவற்றைக்
கொறித்துக் கொண்டு
எத்தனை நாளைக்கு
இந்தப் பதுங்கு குழி வாழ்வு

ஒடி வாருங்கள், ஒடி வாருங்கள்
இனியாவது
எம் மக்களின் துயர் துடைக்க
புறப்படுவோம் நண்பர்களே

கிழக்கில்

கீழ்வானம் சிவக்கும் பொழுது
கிழக்கு வெளுத்தது
அந்தி வானம் சிவக்கும் பொழுது
கிழக்கு சிவந்தது

சுவப்பெட்டிகளுக்கு
பிணம்
யாருடையது என்பதில்
அக்கறையில்லை

நேற்று என்னுள்
கைகோர்த்தவர்களை
இன்று
இன்னமும் காணவில்லை
மருதிக்குச் சென்று
வருகின்றேன் என்றவர்களை
மோட்சத்திற்கே அனுப்பி விட்டார்கள்

அல்லா இப்பொழுது
முடிவையுள் ஆரம்பத்தையும்
தீர்மானிக்க தயங்குகின்றார்

நீங்கள் எமது
அயலவர்கள் இல்லை
எங்களில் ஒருவர்
ஆனால்....?
துப்பாக்கி ஷர்
துப்பாக்கி
அதற்கு கண் இல்லை
காதும் இல்லை
கருத்தழிந்த
மனிதர் கையில்
அதற்கு
கருணை ஏது?

சுய நிர்ணயம்

இளம் வீரர்கள்
இரவினில் இறங்கி
இறைவனின் பிள்ளைகளே
விடியமுன் விடிய லுக்கு
விடை கொடுத்தனர்.

உந்தன் சண்டையில்
தோள் கொடுத்து
சிங்கங்களின் வெறிக்கு
இரையாகி
உயிரைக் கொடுத்தி்
மண்ணின் மாந்தன்
அந்நியனா.....?

காடும் மலையும்
கடல் சூழ்
தாமிரபரணியில்
சிங்களத்தில்
பெரும்பான்மை
சிங்கமென
வெறிகொண்ட போது
வடகிழக்கு விரைந்து
வந்தோம்
வந்தவர்
வளமாக வாழ
"தமிழ் ஈழம்"
என்றோம்

வடக்கில்
பிறந்து வளர்ந்த
அல்லாவின் பிள்ளைகளை
சிங்களவன் மண்ணிற்கு
விரட்டியே அடித்திட்டோம்

விரட்டி
அடிப்பதன்
விரமம் தான்
என்ன...?

தமிழ் ஈழம்
தமிழர்களின்
தனி இருப்பிடமா.....?
மனிதர்களின் உறைவிடமா.....?

வர்ணம் நாம்
பார்ப்பதில்லை
வசதிக்கேற்ப
வடக்குக்கிழக்கு
வன்னியான்
வறணியான்
இன்னும் பல...பல.....
என்றெல்லாம் இன ஒதுக்கல்
செய்வோம்
இடைக்கிடை
ஈழமும் கேட்போம்

இப்படியாக
 இது தொடர
 நானே
 நம்மண்ணில்
 சுதந்திர
 தமிழ் மண்ணில்
 வாழ்பவர்
 யார்.....?

காட்டுத் தீயில்
 எரிவது
 உயிர்களல்ல..
 மனிதம்...

மனிதத்தை
 இழந்து விட்ட
 மனிதர்கள்

நானே
 அவர்களுக்கு
 நம் மண்ணில்
 தீர்வு
 பிரிவினையா.....?

இந்நிலை
 இன்னும்
 தொடருமா.....?

அவர்களில் ஒருவன்

நீண்ட நாட்களின் பின்
காடு மலை கடந்து
பல மணி நேர
பயணத்தின் பின்
என் மண்ணில்
சருகுகளின் மேல்
என் கால்கள் பதிந்த
பொழுது எழுந்த
சத்தத்தை தவிர
எங்கும் அமைதி
மயான அமைதி

எலும்புக் கூடுகள்
அழிந்த உடல்கள்
முறிந்த மரங்கள்
சிதைந்த கட்டிடங்கள்
எங்கே நான்?

மயானத்திலா
மக்கள்?

குயிலின் இன்னிசை
காகத்தின் அன்போசை
அணிலின் துள்ளிசை
எதுவுமே கேட்கவில்லை

மிருகங்களும்
மனிதர்களுடன்
வாழப் பழகி விட்டார்களோ....

இருளில் வாழும்
மரம்
ஒளியை நோக்கி
செல்வது போல்
இருளிலேயே ஒளியை
நோக்கி
இலையுதிர் காலத்து
மரங்கள் போல்

சிந்தனையை
தெளிய வைத்த
பெரியதோர் சத்தம்

சற்றுக் தள்ளி
குண்டு ஒன்று

அருகில் இருந்த
பதுங்குமுடியில்
ஒளிந்து கொண்டேன்
நான் இப்போ
அவர்களில்
ஒருவராகி விட்டேன்

விடிந்தவுடன்

சுட்டே!

நான்

இன்றின் இரவு

உன் உடன்

வந்து

உன் கூட்டில்

தங்குவதற்கு

விருப்பம்

சுட்டே!

உன் உடன்

சிறகடித்து

திரள் சூழ் மேகங்களுக்குள்

நீந்தி

வான் சூழ்

உலகை

வலம் வர விழைகின்றேன்

நான் சந்தித்த

மக்கள்

அவர்கள் பிரச்சனைகள்

எம்மக்கள்

எமது பிரச்சனைகள்

விடியலை நோக்கி

நாங்கள்

விடிந்தவுடன்

நிச்சயம்

அதுவரை.....

நிதர்சனங்கள்

அலைகளின் பின்னாலு
கதிரவன்
அதே கதிரவன்
காலைக்கடன்களுக்காக
கற்பனையில்
மல்லிகை, முல்லை
கனகாம்பரம்,
ரோஜாக்கள்
பூத்துக் குலுங்குகின்றன

உயிர் கொண்டு
உடல்கள்
ஒன்றையுமே காணவில்லை

எங்கே
எம் மக்கள்
எம் மக்கள்
எங்கே

பதுங்கு குழியில்
அடர்ந்த சிலந்தி
மண்புழுக்களுக்களுடன்
மனிதர்களும்
வாழப் பழகி விட்டார்கள்

உதிரும் சருகுகள் போல்
உயிர்கள் விழுந்த மொழிதூர்
எலும்புக் கூடுகளை அணைத்தபடி
தூயில் கொள்ளும் போதும்
அணைப்பில்
நம்பிக்கை என்னும்
ஒளி சுடர் விடுகிறது

சரிசரி

சரிசரி சரிசரி
சரிசரி சரிசரி
சரிசரி சரிசரி
சரிசரி சரிசரி
சரிசரி சரிசரி
சரிசரி சரிசரி
சரிசரி சரிசரி
சரிசரி சரிசரி

சரிசரி சரிசரி
சரிசரி சரிசரி
சரிசரி சரிசரி
சரிசரி சரிசரி
சரிசரி சரிசரி
சரிசரி சரிசரி
சரிசரி சரிசரி
சரிசரி சரிசரி

சரிசரி சரிசரி
சரிசரி சரிசரி
சரிசரி சரிசரி
சரிசரி சரிசரி
சரிசரி சரிசரி
சரிசரி சரிசரி
சரிசரி சரிசரி
சரிசரி சரிசரி

சரிசரி சரிசரி
சரிசரி சரிசரி
சரிசரி சரிசரி
சரிசரி சரிசரி
சரிசரி சரிசரி
சரிசரி சரிசரி
சரிசரி சரிசரி
சரிசரி சரிசரி

எமது நன்றிகள்

*கவிதைகளுக்கு களம் அமைத்துத் தந்த
“தாயகம்” வார இதழுக்கு

*அறிமுக உரை எழுதி வழங்கிய க.நவம்
அவர்களுக்கு

*நாலே வடிவமைத்துத் தந்த ஜோர்ஜ் இ.
குருசேஷ்வ அவர்களுக்கு

*அட்டைக்கான ஒவியத்தை அழகுற
வரைந்துதவிய மூர்த்தி அவர்களுக்கு

ஒன்ராறியோ, கனடா
தை 1991

அ.கந்தசாமி
மலையன்பன்
ர.தன்

அகந்தசாமி

உங்களைப் போல் தான்
நானும்
அகதியாய்
குத்தகை நாட்டில்
குடியுரிமை தேடி

மலையன்பன்

சூயிலின் இழப்பிற்கு
குரலெழுப்பி அழா வண்ணம்
மண் மீது உள்ளவரின்
வாயெல்லாம் பூட்டு
வரியெல்லாம் மௌனம்
பேயுலாவும்-மண்ணின்
பொழுதெப்போ விடியும்

ரதன்

உதிரும் சுருகுகள் போல்
எலும்புக் கூடுகளை அணைத்தபடி
துயில் கொள்ளும் போதும்
அணைப்பில் நம்பிக்கை என்னும்
ஒளி சுடர் விடுகின்றது.